

Осѣщамъ че прекалявамъ въ страховетѣ си, подозрѣнията си отъ страна на Д. Поповци и С-іе. Днесъ Воиновъ ми казваше, че Хр. Ивановъ не е сполучилъ въ П-гъ, т. е. че напъ не сжъ му дали и че работата оставили на Цанкова. Каква работа? — За да се поправятъ, дума, работитѣ въ България загатнахъ му за миналогодишния планъ на шопското въстание. Той се изрази, че то съвсѣмъ пропаднало, «не може да стане нищо, като народътъ нѣмалъ оружје». Между тѣмъ съобщилъ ми че той отива за агентинъ на Пар. Об. въ Радѹевацъ, «кюшето между България, Сърбия и Румѣния, гдѣто можело лесно да се прѣнасятъ хора и оружје и имало тамъ «складъ,» варденъ само отъ 4-ма души, които можело да се опиятъ и подкупятъ и пр.» Че Хр. Ивановъ го не бивало да му се повѣрятъ сумми, че Цанковъ трѣбва да си знае и да си има хората». Загатнжъ ми за Бендерева, за Радко Димитрова, а за Бахчеванова се изрази, че не билъ човѣкътъ за такава работа. А и Попито ми съобщи че Д. Поповъ и Горановъ тайнствено спомѣнѹвали за «неприятни извѣстия», които можели да дойдатъ отъ Цанкова и че Хр. Ивановъ, Д. Поповъ и Горановъ се едумвали и распитвали единъ за друго и пр. т. п. Вижда се, че има нѣщо да се тѣкми. — Ивановъ трѣбва да е отишълъ съ писма до Цанкова и графа отъ тѣхна страна, каквото Мусевичъ подобно отъ наша. Но пакъ мисля, че тѣ не ще иматъ сериозно подозрѣние за отъ насъ тѣкменото дѣло.

«Протестътъ» по распжжданието на синодътъ дошълъ, казваше ми Метителовъ въ недѣля, и той го пратилъ до Бобчева; билъ подписанъ въ П-гъ и Москва отъ близо 30—40 души; отказали подписа Кърджиевъ и Матеевъ. Той билъ страшно безграмотно и безсмисленно съчиненъ и написанъ, казваше Метителовъ. Казваше ми Воиновъ, че Бобчевъ и Бахчевановъ не искали да го подпишатъ. Нейсе, то е на добро.

И днесъ нѣмамъ писмо отъ Мусевича!

— Да, тѣ чакатъ Кривцова. Мусевичъ трѣбва да е на мжки сега. То е неизменно въ П-буржската сфера.

Сладкаровъ и Георги Димовъ (!) заминѣха днесъ за Цариградъ. Да видимъ Сладкаровъ какво ще ми напише за Вълковича.